

واکاوی آسیب‌های مرتبط با دست‌بافت‌های عشاير بختیاری در سبک زندگی معاصر با تکیه بر آرای پیر بوردیو

مقاله پژوهشی (صفحه ۱۳۶-۱۱۷)

ندا کیانی اجگردی^۱، ایمان ذکریایی کرمانی^۲، ثریا معمار^۳

۱- دانشجوی دکتری رشته پژوهش هنر، دانشکده پژوهش‌های عالی هنر و کارآفرینی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان (نویسنده مسئول)

۲- استادیار گروه فرش، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان

۳- دانشیار گروه علوم اجتماعی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان

DOI: 10.22077/NIA.2021.3703.1361

چکیده

دست‌بافت‌های کاربردی همواره یکی از تولیدات مهم و مورد نیاز عشاير بختیاری بوده‌است؛ هنری قومی که در عرصه علوم انسانی و اجتماعی نیز به عنوان سند تاریخی و یک گونه متفاوت از حوزه هنر، دارای اهمیت است. با توجه به تغییرات کنونی سبک زندگی که عمده‌تاً مطابق با تحولات فرهنگی و اجتماعی و فاصله میان سنت و تجدد بوده، کاهش دامنه تولید و فراموش شدن بخش عظیمی از بافت‌های اجتناب‌ناپذیر شده‌است. ازین‌رو مقاله حاضر با هدف آسیب‌شناسی دست‌بافت‌های کاربردی عشاير بختیاری، در پی پاسخ‌گویی به این سؤال اصلی است که آسیب‌ها و موانع حیات و مصرف دست‌بافت‌های بختیاری در سبک زندگی امروزی کدام‌اند؟ روش پژوهش در این مقاله توصیفی- تحلیلی و از نوع مطالعات مردم‌گاری و از لحاظ ماهیت کیفی است. رویکرد این پژوهش، جامعه‌شناسی هنر با تأکید بر نظریه پیر بوردیو در خصوص مصرف و سبک زندگی است و بدین منظور از نظریه "میدان" و مؤلفه‌های مرتبط با آن بهره برده است. تحلیل داده‌ها بر پایه تحلیل مضمون و ارائه الگو بر پایه آسیب‌شناسی انجام گرفته‌است. نمونه‌گیری به صورت غیر احتمالی و بر پایه اشباع اطلاعاتی با مشارکت ۴۳ نفر از تولیدکنندگان، عرضه‌کنندگان، مصرف‌کنندگان و صاحب‌نظران صورت گرفته و اطلاعات به دو روش اسنادی و میدانی جمع‌آوری شده‌است. حاصل آنکه آسیب‌ها با دو حوزه کاربرد و زیبایی‌شناسی (ذائقه هنری) در ارتباط مستقیم‌اند که متأثر از منش افراد در حکم کنشگران میدان بافت‌های می‌باشد؛ همان‌گونه که بوردیو نیز فرهنگ مصرف را ریشه در منش و ذائقه هر فرد می‌داند. در واقع با در نظر گرفتن نقش سرمایه فرهنگی در سبک زندگی، در میدان دست‌بافت‌های کاربردی عشاير بختیاری در قامت سرمایه فرهنگی عینی شده، دو گروه کنشگران ناب و وابسته قابل تشخیص است که خود نیاز به یک گروه سوم به منظور تلیق خصوصیات دو گروه مذکور و به دست‌آوردن میدان قدرت را نشان می‌دهد؛ چراکه قطب سوم از منظر سرمایه فرهنگی بر دست‌بافت‌های تأکید دارد و با توجه به عدم تطابق کاربردی آن‌ها با معیارهای پذیرش در بازارهای هدف و وجود زیبایی‌شناسی‌شان با سلیقه و پسند دنیای امروزی، در پی ورود ایده‌های جدید است تا توأم جایگاه هنری و مصرفی را به دست آورد.

واژه‌های کلیدی: عشاير بختیاری، دست‌بافت، سبک زندگی، پیر بوردیو.

1- Email: n.kiani@auui.ac.ir

2- Email: i.zakariaee@auui.ac.ir

3- Email: s.memar@ltr.ui.ac.ir

این مقاله مستخرج از پایان‌نامه مقطع کارشناسی ارشد نویسنده اول با عنوان "آسیب‌شناسی دست‌بافت‌های کاربردی عشاير بختیاری به منظور مطابق‌سازی آن‌ها با نیازهای امروزی" بوده که در دانشکده صنایع دستی دانشگاه هنر اصفهان به راهنمایی ایمان ذکریایی کرمانی و ثریا معمار انجام شده است.

مقدمه و بیان مساله

مجدد و متناسب با سبک زندگی امروزی، مسئله‌ای است که مقاله حاضر قصد بررسی آن را دارد. درواقع از آنجاکه بین سبک زندگی و مصرف، رابطه ناگسستنی وجود دارد، این مقاله به دنبال آن است تا مهمترین آسیب‌های حاکم بر دستبافته‌های بختیاری را در ارتباط با مصرف آن‌ها در سبک زندگی امروزی شناسایی کند. از این حیث در پی پاسخ‌گویی به این سوالات بوده است: آسیب‌ها و موانع حیات و مصرف دستبافته‌های بختیاری در سبک زندگی امروزی کدام‌اند و کاربرد مجدد دستبافته‌های بختیاری به عنوان یک سرمایه فرهنگی در سبک زندگی امروزی چگونه امکان‌پذیر می‌باشد.

پیشینه پژوهش

در زمینه دستبافته‌های عشاير بختیاری بیشتر منابع به توصیف، توضیح روند تاریخی، کاربرد، معناشناسی، زیباشناسی و یا مراحل تکامل آن‌ها پرداخته‌اند که از آن جمله می‌توان به این منابع اشاره کرد: افروغ در «مطالعه ساختاری و محتوایی نمکدان‌های بختیاری با تأکید بر طرح و نقش» (۱۳۹۷) به تحلیل مؤلفه‌های فن‌شناسی و زیبایی‌شناسی ۲۲ نمونه نمکدان بختیاری پرداخته‌است. کیانی، زکریایی کرمانی و ابراهیمی علویجه در مقاله «مطالعه مردم‌شناسی وریس‌بافی از عشاير بختیاری» (۱۳۹۵) وریس‌بافی عشاير بختیاری را از نظر فن‌شناسی، زیباشناسی و کارکردشناختی با رویکرد مردم‌شناسی مورد مطالعه قرار داده‌اند. کیانی در «مطالعه روابط ساختاری تاچه و نمکدان چهارمحال و بختیاری با رویکرد انسان‌شناسی هنر» (۱۳۹۵) در پی درک بهتر وام‌گیری و رابطه بین طرح تاچه با دیگر دستبافته‌ها، بهویژه نمکدان بوده و بدین منظور با استفاده از رویکرد انسان‌شناسی هنر و با تأکید بر نظریه‌های فاگ و بیبویک، از حیث زیباشناسی و معناشناسی به مطالعه آن‌ها پرداخته‌است. ابراهیمی ناغانی در مقاله «مقدمه‌ای بر زیباشناسی نقش و رنگ گلیم‌های عشاير بختیاری» (۱۳۹۳) به ممیزه‌های زیباشناسی مطرح در نقش و رنگ گلیم عشاير بختیاری می‌پردازد. کبیری در «خورجین و گونه‌های مختلف آن در استان چهارمحال و بختیاری» (۱۳۸۸) خورجین را به لحاظ کاربرد، ابعاد و نقوش متداول در آن بررسی کرده‌است. علوی در مقاله «نقش‌مایه‌های گبه

دستبافته‌های تولیدی مردم بختیاری به عنوان یکی از اصیل‌ترین دستاوردهای هنری ایران، در زمرة سرمایه‌ای قومی، فرهنگی، مادی و معنوی قرار می‌گیرند که بی‌تردید در کالبد جوامع امروزی، متأثر از عوامل و مسائل مختلف اجتماعی، اقتصادی و... تضعیف شده‌اند. در حال حاضر تنها در میان معدودی از بختیاری‌ها، این دستبافته‌ها یافت می‌شوند تا جایی که با تغییر سبک زندگی و رویکردهای کنونی مورد التزام این گروه‌های اجتماعی، تا چند دهه دیگر، اثری از این دستبافته‌ها و کاربردشان باقی نخواهد ماند. این در حالی است که برای تقویت این بخش از جامعه می‌توان از همین سرمایه فرهنگی استفاده کرد؛ چراکه توسعه، اقتصاد و منزلت اجتماعی در جایی که از آن ریشه گرفته‌است، یعنی در فرهنگ و سنت‌های همان جامعه رشد می‌کند. از دیگر سو انتقطاع و گسیست فرهنگی که در سبک زندگی امروزی سبب گم‌گشت‌ها و کم‌گشت‌های عناصر، مجموعه‌ها و سرمایه‌های فرهنگی از آن جمله هنر دستبافته‌های عشايری شده‌است؛ نوعی چرخش نسبت به الگوهای روزمره معطوف به مصرف و تولیدات فرهنگی، اجتماعی و مادی به وجود آورده است. درواقع امروزه سبک‌های زندگی متنوع، کارکردهای جدید و پیامدهای متمایزی به دنبال دارند و مصرف و انتخاب سبک زندگی با اهداف متفاوتی صورت می‌گیرد.

با توجه به این مهم، مطالعات مسئله‌شناسی و نگاه دقیق به آنچه تاکنون بافته‌شده و بر جای مانده‌است، توأم با قضاؤت آسیب‌ها و الگوی مصرف فرهنگی در سبک زندگی معاصر، ضرورت دارد؛ چراکه با شناخت اجزا و عناصر آسیب‌رسان می‌توان به تصویری کلی از آن‌ها رسید و برخی را کنترل و برخی دیگر را تضعیف نمود. بر این مدار می‌توان ویژگی‌های چشم‌انداز آسیب‌شناسی در سطح موضوع مطالعاتی را این‌گونه برشمرد: الف. ظرفیت موضوع را برای تغییر در وضعیتش افزایش می‌دهد، ب. فرصت مناسبی برای کسب بینش جدید از جنبه‌های مختلف وضعیت در سطح موضوع فراهم می‌کند ج. با آسیب‌شناسی از تعهد موضوع به بهبود، اطمینان حاصل می‌شود. بدین منظور توجه به این شاخه از صنایع دستی در جامعه امروزی، آسیب‌شناسی و ارائه راهکار در جهت مصرف

کاربرد آن در طراحی لباس شناخته شود. با توجه به آنچه ذکر شد، پژوهش حاضر تلاش می‌کند با نگاهی متفاوت، به درک بهتری از وضعیت دستبافت‌های کاربردی عشاير، به عنوان یک سرمایه فرهنگی و ارائه کاربردهای مناسب با اقتضای زمان امروز دست یابد و از آنجا که تحلیل سبک زندگی و مصرف، نویدبخش نگاه واقع‌گرایانه‌تر به زندگی انسان است و اشکال جدیدی از رابطه فرد و اجتماع را ایجاد می‌کند و در دو دهه گذشته مورد توجه بسیاری از محققان مانند پیر بوردیو بوده است، می‌توان بخش عمده‌ای از این ایده‌ها را در جامعه ایران و به خصوص در زمینه سرمایه‌های فرهنگی به کار گرفت.

مبانی نظری

بسیاری از نظریه‌پردازان در نوشت‌های خود "سبک زندگی" را مفهوم‌پردازی کرده‌اند که در این میان منسجم‌ترین بحث توسط پیر بوردیو ارائه شده‌است؛ بر این اساس در مقاله حاضر سعی شده‌است مرتبط با جامعه‌شناسی مصرف و تحلیل سبک زندگی در نظر بوردیو، "نظریه میدان" که بخشی از نظریه "عمل" و چه بسا مشهورتر از آن است در نظر گرفته شود که واژگان و مفاهیمی چون میدان، سرمایه، منش و ذاتقه را دربر می‌گیرد و درک و شرح آن‌ها لازمه پیشبرد پژوهش حاضر می‌باشد.

به طور کلی بوردیو به زندگی روزمره به صورت ناآگاهانه و در بطن روابط عینی با تمرکز بر شرایط مادی، اجتماعی و فرهنگی ساخته شده از ادراکات و تجربه‌های فردی توجه دارد؛ یعنی از نظر وی سبک زندگی، ترجیحات تجسم‌یافته افراد است که عملی، قابل مشاهده و غیر تصادفی شده‌است. در واقع سبک زندگی، فعالیت‌های نظاممند مستخرج از سلیقه افراد است که به صورت نمادین به فرد هویت می‌بخشد و الگوهای مصرف یا کاربرد، اصلی‌ترین بروز آن هستند؛ چراکه اقتصاد جدید، اخلاق تولید را به نفع اخلاق مصرف نفی می‌کند (Bourdieu, 1984: 285 - 310). به‌زعم وی این الگوی مصرف موجب بازتولید جامعه‌ای می‌شود که به عنوان یک فضای اجتماعی غیر یکپارچه، دارای حوزه‌های گوناگون زندگی، هنر، علم، دین و نظایر آن در حکم مدل‌های کوچکی از قاعده‌ها و اشکال قدرت با نام "میدان" است (Bourdieu, 1995: 132).

در ایل بختیاری» (۱۳۸۹) به شناسایی گبه‌های بختیاری به لحاظ نقش و رنگ پرداخته است. همچنین می‌توان از کتاب دستبافت‌های تخت لری و بختیاری (۱۹۷۶) از فرانچیس و وارتایم، پژوهشی درباره ایل بختیاری (۱۳۸۷) اثر امیراحمدیان، کتاب‌های نمکدان (۱۳۸۰)، جل‌های عشايری و روستاپی ایران (۱۳۷۷)، تاچه‌های بختیاری (۱۳۷۷) و نان‌ونمک (۱۳۷۰) همه از تنادلی، نام برد.

در حیطه آسیب‌شناسی می‌توان گفت به لحاظ اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و حتی نظریه‌پردازی‌های هنر، پژوهش‌هایی با اهداف گوناگون انجام شده‌اند که به نوعی چارچوب این رویکرد را مشخص می‌کنند؛ اما به دستبافت‌های عشايری و هنرهای دستی با هدف فرهنگی و کاربردی در جهت مطابق‌سازی و بازگرداندن آن‌ها به چرخه مصرف و ارتباط با سبک زندگی امروزی، کمتر توجه شده‌است. از این میان می‌توان به این مطالعات اشاره کرد: اسپانانی در مقاله «آسیب‌شناسی احیای طرح و نقش قالی‌های عشايری و روستاپی» (۱۳۸۶) به ضرورت احیای طرح و نقش، مصنوع‌سازی آن از صدمات موجود، شناسایی آسیب‌ها و علاوه بر آن، مطالعه و ریشه‌یابی علل آن‌ها می‌پردازد. زاهدی در پایان نامه‌ای با عنوان «کاربرد طرح‌ها و نقوش دستبافت‌های شاهسون در زندگی روزمره شهری» (۱۳۹۳) طرح‌ها و نقوش گلیم‌های عشاير شاهسون را شناسایی کرده‌است تا از این طریق به بهره‌گیری از آن‌ها در زندگی شهری بپردازد. پرند در پایان نامه خود با عنوان «طراحی و ساخت مجموعه مبلمان خانگی با رویکرد احیای حضور دستبافت‌های ایرانی در زندگی روزمره» (۱۳۹۴)، با طراحی سنتی و جدید از مبل قالی، به ابداعی نو برای کاربرد دوباره قالی دستبافت که گامی مؤثر در جهت کاربری جدید حداقل یکی از دستبافت‌ها به شمار می‌رود، پرداخته است. باقری کودکانی در پایان نامه خود با عنوان «آسیب‌شناسی پارچه‌های دستبافت ابریشمی و کاربرد آن در طراحی لباس؛ مطالعه موردی چادرشب ابریشمی رنگرزی شده با رنگینه‌های طبیعی شمال ایران» (۱۳۹۷) مشکلات موجود در روند تولید چادرشب ابریشمی و رنگرزی الیاف آن را بررسی کرده‌است تا عوامل کاهش تولید و روش‌های مؤثر در بهبود کمی و کیفی چادرشب، برای حضور دوباره آن در زندگی امروزی و

دارد در حالی که گروه دوم بر تغییر قوانین اهتمام می‌ورزد و این نزاع بیش از آنکه بر سر کسب سرمایه فرهنگی باشد، به دیگر سرمایه‌ها مانند سرمایه نمادین و اقتصادی توجه دارد؛ یعنی از آنجاکه «استقلال میدان منوط به دو معیار: مستقل و وابسته تعیین می‌شود» (پرستش، ۱۳۸۵: ۷)، در میدان هنر نیز، توجه به ارزش‌های ناب دست بافت‌ها به نحوی که یک هنر دانسته شوند و بر مبنای خصوصیات خاصشان سنجیده شوند، معیار مستقل به شمار می‌آید که بیشتر متوجه کسب سرمایه نمادین است و گروه نخست این منازعه را دربرمی‌گیرد؛ در صورتی که معیار وابسته، دست بافت‌ها را صرفاً یک حرفه می‌بیند و بر موفقیت در فروش یا کسب سرمایه اقتصادی تمرکز دارد و گروه دوم را شامل می‌شود. حال با توجه به اینکه تا زمانی که انسجام و اشتراک هدف بین این دو گروه به وجود نیاید، رقابت همچنان به سرمایه‌های دیگر کشیده می‌شود، می‌توان گروه سومی را در نظر گرفت که با تلفیق طرح‌ها و خصوصیات دو گروه مذکور میدان قدرت را به دست گیرد و کسب و کاربرد دست بافت‌ها را به عنوان سرمایه فرهنگی و در عین حال کالایی مصرفی امکان‌پذیر نماید. همان‌گونه که بوردو نیز اشاره دارد این نوادرشی باید به شکل‌ها و شیوه‌های متفاوت و جدیدی متولی شود تا بتواند توأمان جایگاه هنری و مصرفی را به دست آورد. همچنین در این میان منش کنشگران دارای اهمیت است؛ چراکه وجود تولیدکننده و مصرف‌کننده‌ای که در منش خود به دست بافت‌های مصرفی و در عین حال هنرمندانه اعتقاد داشته باشد، سبب بازتولید و تقویت این قطب خواهد شد.

در واقع به برداشت بوردو "منش" یا "عادت‌واره"، نظامی از تمایلات بادوام و در عین حال قابل تغییر و قابل انتقال است که ویژگی مصرف در هر طبقه را تبیین می‌کند و دو دسته نظام؛ یکی برای طبقه‌بندی اعمال و دیگری برای ادراکات و قریحه‌ها تولید می‌کند که با تعامل این دو نظام، سبک زندگی فرد شکل می‌گیرد. در حقیقت منش بر اساس ضوابط و منطقی که میدان تولید کرده است، به اعمال و رفتار فرد شکل و فرم می‌دهد؛ کار تفاوت‌گذاری میان خوب و بد، خیر و شر، محترم و مبتذل و غیره را منش انجام می‌دهد و چون واسطه‌ای میان دوگانگی‌هایی متضاد، عمل می‌کند (گرنفل، ۱۳۸۸:

بر این اساس، جامعه مدنی به فضاهایی خرد تقسیم می‌شود که هر یک میدان نامیده می‌شوند و در عین درگیری با میدان قدرت، از استقلال نسبی برخوردارند. به‌واقع میدان یک جهان اجتماعی واقعی است که مطابق قوانین خود، شکل خاصی از سرمایه در آن انباسته می‌شود و مناسبات ویژه قدرت در آن جریان دارد؛ به این معنا که هر میدان با نوع سرمایه موجود در آن و استقلال نسبی تعریف می‌شود (پرستش، ۱۳۸۵: ۷). سرمایه: بوردو از میان چهار محور "سرمایه" اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و نمادین، "سرمایه فرهنگی" را در جامعه‌شناسی مصرف و سبک زندگی مهم‌تر می‌داند؛ چراکه سرمایه فرهنگی، قدرت شناخت و قابلیت استفاده از کالاهای فرهنگی است که در نتیجه اجتماعی‌شدن در هر فرد شکل گرفته است؛ مانند «سلیقه‌های خوب، شیوه پسندیده، شناختن، توانایی پذیرش و مصرف محصولات فرهنگی از قبیل هنر، موسیقی، ادبیات و...» (فاضلی، ۱۳۸۲: ۳۸). این سرمایه فرهنگی در سه نوع: ۱. سرمایه فرهنگی مرئی؛ مانند یک استعداد پایدار جسمی ۲. سرمایه فرهنگی عینی؛ مانند کالاهای فرهنگی و مادی شامل نقاشی و آثار هنری ۳. سرمایه فرهنگی نهادی؛ مانند صلاحیت‌ها و مدارج علمی، طبقه‌بندی می‌شود (سوئدبرگ و گرانووتر، ۱۳۹۵: ۴۱۳)؛ بر این اساس دست بافت‌های کاربردی عشایر بختیاری، سرمایه فرهنگی عینی محسوب می‌شوند که فقط در میدانی که در آن قرار دارند، امکان به دست آوردن‌شان مقدور است. حال از آنجا که موقعیت افراد در هر میدان وابسته به سرمایه آن‌ها تعیین می‌شود، عاملان اصلی هر میدان "بازیگرانی" خواهند بود که از سرمایه و توانایی تعریف اهداف بالاتری برخوردارند؛ در واقع در یک میدان، همواره بین کنشگران منازعه‌ای وجود دارد که در دو جهت سرمایه و تغییر قواعد حاکم بر میدان، صورت می‌گیرد و کنشگران از یکسو در پی کسب سرمایه‌های میدان و از دیگرسو به دنبال تغییر قواعد میدان به نفع خود هستند؛ در این معنا همواره دو گروه در میدان به وجود می‌آید که یکی قصد حفظ سنت‌ها را دارد و دیگری سنت‌شکن است و سعی در تغییر قواعد دارد. بر این مدار امروزه در میدان هنر در خصوص دست بافت‌های عشایر بختیاری نیز منازعه در جریان است و گروه نخست بر حفظ قواعد موجود تأکید

آن جامعه‌شناسی هنر با تأکید بر نظریه پیر بوردیو در خصوص مصرف و سبک زندگی است و به این منظور فقط از نظریه میدان و مؤلفه‌های مرتبط با آن استفاده کرده و مقید به روش‌شناسی وی نبوده است. از این‌رو به دست‌بافت‌های بختیاری به عنوان سرمایه فرهنگی که از سبک زندگی امروزی در میدان هنر، نوع مصرف در زمینه کاربرد، نوع منش و ذاته در زمینه زیبایی‌شناسی اثر پذیرفت، نگاه شده است. مطالب به دو شیوه کتابخانه‌ای و میدانی (اصحابه باز، مشاهده مشارکتی) جمع‌آوری شده است. تحلیل داده‌ها بر پایه تحلیل مضمون و ارائه الگو بر مبنای آسیب‌شناسی بوده است؛ یعنی پس از انجام هر مصاحبه، پرسشنامه سیال یا داده‌های صوتی، تصویری و مکتوب، به خردکردن عناصر آن، کدگذاری و یادداشت‌نویسی پرداخته و در نتیجه به ارتباط میان آن‌ها با مؤلفه‌های بوردیو رسیده است. در نهایت تفسیر مقوله‌ها و ارائه راهکار، با تأمل در روابط بین مقولات صورت پذیرفت است.

۱۰۸ - ۱۱۱). بر این اساس، یک رفتار یا یک کالا همچون دست‌بافت‌های بختیاری، می‌تواند به نظر یکی محترمانه و کاربردی، از نظر دیگری متظاهرانه و به نظر فرد دیگر مبتذل باشد. به این برداشت "ذائقه"، محصول منش، مؤثر در انتخاب سبک زندگی و نوع مصرف افراد است؛ همان‌طور که بوردیو نیز اشاره دارد ذاته، توانایی گروهی از اعمال یا اشیا به صورت مادی یا نمادی و یا مجموعه‌ای از ترجیحات متمایز‌کننده است که پیوند میان بعضی محصولات و مصرف‌کننده آن‌ها را نشان می‌دهد (Bourdieu, 1984: 173). درنتیجه در هر فرهنگی ذاته‌ای نهفته است که خود بازتاب یک موقعیت مصرف است و چنین حکمی به آثار هنری همچون دست‌بافت‌های عشايری نیز قابل اطلاق است.

روش پژوهش

روش پژوهش در این مقاله توصیفی- تحلیلی و از نوع مطالعات مردم‌نگاری و از لحاظ ماهیت کیفی است. رویکرد

جدول ۱: فهرست سوالات مصاحبه (نگارندگان: ۱۳۹۶)

ردیف	سؤالات
۱	شناخت شما نسبت به کدام یک از دست‌بافت‌های کاربردی عشاير بختیاری بیشتر است؟
۲	آیا امروزه از دست‌بافت‌های کاربردی عشاير بختیاری در زندگی خود استفاده می‌کنید؟ چه مصرفی؟
۳	چرا امروزه این دست‌بافت‌ها مانند گذشته از مصرف بالا برخوردار نیستند؟
۴	چگونه تغییر سبک زندگی، در استفاده از دست‌بافت‌ها تأثیرگذار بوده است؟
۵	نقش مصرف‌کننده و ذاته او را در توسعه این محصولات به چه صورت می‌بینید؟
۶	حضور دست‌بافت‌ها در چه سطح و سبکی می‌تواند به تلطیف زندگی صنعتی کمک کند؟
۷	آیا دست‌بافت‌های عشاير بختیاری امکان کاربرد مجدد و جدید در زندگی معاصر دارند؟ چه کاربرد و راهکارهایی را پیشنهاد می‌کنید؟
۸	اگر رنگ و نقش به عنوان عوامل زیبایی در کاربری جدید دست‌بافت‌ها مطرح باشد، کدام رنگ‌ها و نقوش را در آن‌ها می‌پسندید؟

(کسبه و فعالان اقتصادی در زمینه دست‌بافت‌های عشاير)، مصرف‌کنندگان (نمونه‌های عامی) و صاحب‌نظران (نمونه‌های تحصیل کرده در رشته‌های مختلف و فعالان در حوزه‌های اجرایی، اقتصادی، فرهنگی و غیره) مشخص شدند.

نمونه‌گیری به صورت غیر احتمالی و بر مبنای شیوه گلوله "برفی انجام شده و تعداد نمونه‌ها نیز بر اساس اشباع اطلاعاتی تعیین شده" است. این تعداد بین ۳۰ تا ۴۰ نفر مرتبط با موضوع پژوهش متغیر بوده که در نهایت تعداد ۳۴ نفر در گروه‌های تولید‌کننده (تولید‌کنندگان عشاير بختیاری)، عرضه‌کننده

جدول ۲: حجم نمونه‌ها (نگارندگان: ۱۳۹۶)

نمونه‌ها	کد	صاحب‌شوندگان	ویژگی‌ها	شهر یا روستا
تولیدکننده	۱	هما قبادنیک	ایل هفت‌لنگ بختیاری، طایفه بارزی، کوچ‌نشین تا سال ۱۳۶۵، هفتاد ساله	روستای باغ آثار
	۲	فاطمه احمدی	ایل هفت‌لنگ بختیاری، طایفه میلاسی، کوچ‌نشین تا سال ۱۳۶۷، چهل ساله	روستای میلاس
	۳	مریم جلیلیص	ایل هفت‌لنگ بختیاری، طایفه جلیلی، کوچ‌نشین تا سال ۱۳۷۰، چهل و پنج ساله	روستای شش بهره
	۴	طلاء‌احمدی	ایل هفت‌لنگ بختیاری، طایفه میلاسی، کوچ‌نشین، بیست و شش ساله	روستای میلاس
	۵	مزگان مرادی	ایل هفت‌لنگ بختیاری، طایفه مرادی، کوچ‌نشین تا سال ۱۳۷۳، سی و پنج ساله	روستای مردانی
	۶	گل جان جلیل پیران	ایل هفت‌لنگ بختیاری، طایفه جلیلی، کوچ‌نشین، پنجاه و شش ساله	روستای شش بهره
	۷	ماه طلا خلیل طهماسبی	ایل هفت‌لنگ بختیاری، طایفه خلیلی، کوچ‌نشین تا سال ۱۳۸۰، شصت و پنج ساله	روستای خلیل آباد
عرضه‌کننده	۸	حسین چپنویس	تولید و فروش فرش، پنجاه و دو ساله	اصفهان
	۹	رسول استادان فر	فعال اقتصادی حوزه فرش، چهل و هشت ساله	اصفهان
	۱۰	رضا آقامجانی	فروشنده و مرمتگر دست‌بافت‌های عشاير ایران، پنجاه و چهار ساله	اصفهان
	۱۱	اصغر رضابی	فعال اقتصادی حوزه فرش و گلیم دست‌بافت بختیاری، سی و هشت ساله	اصفهان
	۱۲	باقر صیرفیان	ریيس اتحادیه صنف تولیدکنندگان فرش دست‌بافت اصفهان، پنجاه و هفت ساله	اصفهان
	۱۳	امیر آقامجانیان	فعال اقتصادی حوزه فرش، چهل و پنج ساله	اصفهان
	۱۴	محمد محمودیان	فعال اقتصادی حوزه بافت‌های بختیاری، شصت ساله	اصفهان
صرف‌کننده	۱۵	سید علیرضا علوی	حوزوی، هجده ساله	شهرکرد
	۱۶	لیلی صفری	کارشناسی گرافیک، بیست و شش ساله	اصفهان
	۱۷	علی احدی پرست	دانشجو کارشناسی معماری، بیست ساله	اصفهان
	۱۸	علیرضا بیدرام	طلبه، بیست ساله	اصفهان
	۱۹	مهرداد رنجبر	فوق دیپلم ریاضی، بیست و شش ساله	شهرکرد
	۲۰	هدی رحیمی	کارشناسی زبان انگلیسی، بیست و هشت ساله	اصفهان
	۲۱	مهری مرادی	دیپلم حسابداری، بیست و پنج ساله	شهرکرد
صاحب‌نظر	۲۲	مهندی ابراهیمی علوجه	دکتری، فعال حوزه فرش و دست‌بافت‌ها، سی و پنج ساله	اصفهان
	۲۳	حسین حسینی	کارشناس معماری، طراح و مدیر شرکت دکوراسیون داخلی زاگرس در استان چهارمحال و بختیاری، سی و پنج ساله	شهرکرد
	۲۴	محسن محمدی میلاسی	مهندس معمار، طراح دکوراسیون داخلی شرکت پویا در استان چهارمحال و بختیاری، سی و هشت ساله	شهرکرد
	۲۵	مهندی زمانی	دانشجوی کارشناسی طراحی صنعتی، بیست و هشت ساله	اصفهان
	۲۶	محمد قاسمی	دانشجوی کارشناسی طراحی صنعتی، سی ساله	اصفهان
	۲۷	فرید حالتی	کارشناسی طراحی صنعتی، بیست و سه ساله	اصفهان
	۲۸	عارف راعی	کارشناسی ارشد معماری، بیست و هفت ساله	اصفهان
	۲۹	رسول رحیمی	کارشناس رشته فرش، بیست و چهار ساله	اصفهان
	۳۰	احسان بزرگر	کارشناس رشته فرش، بیست و چهار ساله	اصفهان
	۳۱	مهندی مرادی	کارشناسی ارشد هنر اسلامی، سی ساله	اصفهان
	۳۲	حسین غلامی	دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت آثار، بیست و هفت ساله	اصفهان
	۳۳	نیوشما مؤمنی	دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت آثار، بیست و پنج ساله	اصفهان
	۳۴	علیرضا جعفری	کارشناسی ارشد مرمت آثار، بیست و نه ساله	اصفهان

شامل پالان (نوعی پوشش چهارپایان که بر پشت حیوانات بهویژه الاغ و اسب می‌اندازند)، پیش‌سینه یا سینه‌پوش (به عنوان تزیینی برای حیوان و عموماً در عروسی‌ها استفاده می‌شود) و براق‌آلات (برای پوشش و تزیین سر (کلاه) یا به عنوان پوزه‌بند حیوان و نوعی دیگر به عنوان زانوبند، کاربرد داشته‌اند) است که تعداد محدودی از آن‌ها امروزه موجود است.

۵. بندھا: بافتھاای نواری‌شکل که شامل این موترد است: ۱. وریس (تنگ، نوار) در دو نوع کاربردی و تزیینی که برای جابه‌جا کردن مشک آب، مشک‌زنی، حمل هیزم و مواد سوختی، شکم‌بند، سربند، تنگ اسب، سینه‌بند، به دام انداختن حیوان، بند خورجین و تزئین لباس، دور یقه، لبه لباس، کمر شلوار و سیاه‌چادر استفاده شده‌اند (امیراحمیدیان، ۱۳۸۷: ۱۴۵-۱۴۶). ۲. آوارتهدھا، بافتھا نواری دیگر برای حمل گھواره بچه بر پشت مادر، ۳. بندھاای آویز که در آراستن چادرها، بستن منگوله‌ها روی وریس، سینه‌بند حیوان، آویز ورودی چادر و یا به عنوان حلقة یا بندی برای بستن مفرش، خورجین، نمکدان و ... استفاده شده‌اند، ۴. شیردنج که از نظر بافت، همانند وریس است، تفاوت عمدۀ آن با وریس در عرض کم و طول زیاد و همچنین تعییه منگوله‌ها (آویزهای پشمی الوان) به منظور زیبایی است.

و. بهون یا سیاه‌چادر، همواره به مثابه بهترین مسکن عشايرکوچرو در چهارفصل، مطرح بوده و به دلیل سهولت در برافراشتن، تهیه و حمل و نقل، با این شیوه زندگی سازگار است.

زیبایی‌شناسی: در بافتھاای بختیاری "نقوش و رنگ‌ها" جنبه تزیینی و یا کاربردی صرف ندارند؛ بلکه ویژگی‌های زیباشناصانه‌ای که بعضی متمایل به انگاره‌های شکل‌گرایانه (فرمالیستی) است بر آن‌ها قابل انطباق بوده است (ابراهیمی ناغانی، ۱۳۹۳: ۲۵). فرم نقوش دستبافتھا در ابتدا نشانگر سطح ساده و ابتدایی ذائقه‌های آن فرهنگ و در نگاهی عمیق‌تر نمایان‌کننده بارزترین محصولات ایده‌تال زیباشناختی مردم بختیاری است که ارزش‌ها و ویژگی‌های تصویری خود و دنیای ناب و خاص خود را عرضه می‌دارند. نقوش این بافتھا را می‌توان به لحاظ شکل و فرم در دو نوع "طبیعی" و "هندرسی"

تحلیل داده‌ها و یافته‌های پژوهش

این قسمت در سه بخش تنظیم شده است که ابتدا به مطالعه دستبافتھا بختیاری در حکم سرمایه فرهنگی در دو حوزه "کاربرد و زیبایی‌شناسی" پرداخته شده؛ سپس بر اساس فرآیند آسیب‌شناسی؛ وضعیت مطلوب، وضعیت موجود و آسیب‌های دستبافتھا شناخته شده و بر مبنای مصاحبه‌ها، کدها و مفاهیم مرتبط با آرای بوردیو بررسی شده و در نهایت بر پایه کدهای بدست‌آمده، راهکارها و کاربردهای جدید ارائه و تحلیل شده است.

دستبافتھاای کاربردی عشاير بختیاری (سرمایه فرهنگی)

کاربرد: آثار هنری به سادگی می‌توانند بیان‌کننده زیبایی باشند؛ اما هدف کارایی و استفاده روزمره باید از قبل برایشان در نظر گرفته شود. آنچه در دستبافتھاای عشاير بختیاری در عین برخورداری از زیبایی مطرح بوده، کاربردی بودن آن‌ها است. این بافتھا را از حیث کاربرد می‌توان در شش گروه طبقه‌بندی کرد: الف. کیسه‌ها یا محفظه‌ها: بافتھاای که برای حمل و نقل و نگهداری وسایل گوناگون عشاير استفاده شده‌اند و همواره مانند صندوقچه‌ای قابل حمل، با اتصال بندینکه و زدن قفل به درب آن‌ها کامل بسته شده است. کیسه‌ها را می‌توان به دو گروه: ۱. دولتهای مانند خورجین، هورز و تاجه و ۲. تک‌لتهای مانند مهده، مفرش، نمکدان، جوال و توریه (توبه)، تیردان، قاشقدان، هور و چنته تقسیم کرد (افروغ، ۱۳۹۷: ۶۶).

ب. مفروشات: شامل بافتھاای چون قالی و قالیچه، گلیم، گبه و پلاس در جنس، طرح، رنگ، بافت، اندازه و ضخامت‌های متفاوت، که همواره به عنوان زیرانداز عشاير کاربرد داشته‌اند. ج. زیراندازها و رواندازها: شامل جاجیم، لی، جل و سفره که از این میان سفره برای عشاير از اهمیت بالایی برخوردار بوده است. عشاير علاوه بر سفره غذا، دارای سفره عقد در عروسی‌ها و دو- سه عدد سفره آردی بوده‌اند که اکثرًا بدون نقش و دارای بار معنایی عرفانی بوده و جنبه احترام به برکات الهی را داشته است (تناولی، ۱۳۸۰: ۲۳).

د. دستبافتھاای مربوط به چهارپایان مرکب: این گروه

در اینجا میدان هنری دست بافته‌ها چه از نظر کاربرد و چه در نگاه زیبایی‌شناسی، هنری ناب را دربر می‌گیرد که بر سرمایه نمادین آن‌ها تأکید دارد؛ به عبارتی دست بافته‌های کاربردی بختیاری را در میان عشایر و روستاییان می‌توان همسو با اهداف و اندیشه‌های این قشر دانست. هم‌چنین می‌توان به جمعی نیز اشاره کرد که به خواسته‌های بازار و کارفرمای خود توجه بیشتری دارند و برخی بافته‌های پر رونق‌تر همچون قالی و قالیچه را با اولویت کسب سرمایه اقتصادی می‌باشند، در این میان اولویت افراد معده‌دی، سرمایه‌ای فرهنگی با استفاده از عقاید سازنده و نو است که بیشتر آن‌ها نیز به دلیل ناهمانگی با خواست جامعه و بازار امروز، از فعالیت کنار کشیده‌اند؛ لذا شرایط موجود در این میدان هنری بایسته تغییر است و شاید با آسیب‌شناسی، توجه به بافته‌ها از دریچه سرمایه فرهنگی‌بودن، ممکن شود.

آسیب‌شناسی

بر پایه یک روند آسیب‌شناسی، ابتدا وضعیت مطلوب موضوع، سپس وضعیت موجود آن و در نهایت فاصله بین این دو که همان آسیب‌هاست، مشخص می‌شود و با شناخت آسیب‌ها و علل وجود آن‌ها، راهکارهای مناسب برای رسیدن وضعیت موجود به وضعیت مطلوب تبیین می‌شود.

تقسیم کرد که با بهره‌گیری از شکل‌های مربع، لوزی، مثلث و خطوط شکسته، منحنی و مستقیم و با تأثیر از محیط اطراف، اعتقادات، خیال‌پردازی و گشاده‌دستی این قوم، طیف وسیعی از نقوش را پدید آورده‌اند. بهطور کلی نقوش دست بافته‌های بختیاری در دو دسته کلی قرار می‌گیرد: الف. نقوش اصیل شامل چهار گروه: نقوش حیوانی (جانوری، پرنده‌گان)، گیاهی (گل‌وبوهای انتزاعی)، انسانی و اشکال هندسی و متفرقه (گنات، اره، سیخ، آجار و ...) و ب. نقوش اقتباسی شامل بخش کوچکی از نقوش عشایر قشقایی که طی مراوده با عشایر بختیاری، با نقوش آن‌ها آمیخته شده‌است.

انتخاب رنگ و تلفیق آن با سایر رنگ‌ها در دست بافته‌ها معمولاً بدون نقشه بوده و از ذهن هنرمند نشأت گرفته است که اغلب از رنگ‌های قرمز، سیاه، آبی نفتی، زرد و سبز تیره استفاده شده‌است. شاید بتوان گفت این طبقه‌بندی از طیف رنگ، قراردادی فرهنگی است و اعضای فرهنگ‌های دیگر طیف رنگ را به‌گونه‌ای متفاوت به کار می‌برند (کیانی و دیگران، ۱۳۹۵: ۱۲۸). بهطورکلی می‌توان گفت بختیاری‌ها از رنگ‌های وابسته به ادراک، خلاقیت، سنت‌ها، عقاید محلی و طبیعت اطراف خود استفاده می‌کنند، حتی اگر بازتولید آن بعيد باشد؛ درنتیجه هیچ محدودیت رنگی جز در مواردی که مجبور به استفاده از تکنیکی خاص هستند یا استفاده از ماده اولیه خود رنگ و یا پیروی از یک سنت، وجود ندارد.

جدول ۳: مراحل آسیب‌شناسی (جهانگیرفرد و سلمان، ۱۳۸۹: ۴۳)

مراحل آسیب‌شناسی	مراحل آسیب‌شناسی	مراحل آسیب‌شناسی
مرحله اول	شناخت وضعیت مطلوب	آگاهی از اهداف
مرحله دوم	شناخت وضعیت موجود	آگاهی از جریان امور
مرحله سوم	شناخت آسیب‌ها	آگاهی از جریان امور- تخصص- توانایی پژوهش- خلاقیت

سازد. حال با توجه به اینکه در هر یک از محصولات فرهنگی و هنری برخاسته از اقوام، مانند دست بافته‌های عشایر بختیاری، نظامهای ارزشی و فرهنگی خاصی نهفته است و هدف، حفظ این وجوده فرهنگی و به کارگیری توأم با احترام به تمامی ارزش‌های جای‌گرفته در آن‌هاست؛ در اینجا سعی بر آن است که سطح مطلوب دست بافته‌ها در میدان هنری در دو حوزه کاربرد و زیبایی‌شناسی تعیین گردد تا با توجه به شناخت حاصل از آن، ارزیابی‌های بعدی امکان‌پذیر شود:

در پژوهش حاضر نیز آسیب‌شناسی دست بافته‌های کاربردی عشایر بختیاری با تکیه بر مراحلی که در بالا ذکر شد، صورت گرفته است و حاصل ارزیابی گونه‌های آسیب، در دو حوزه کاربرد و زیبایی‌شناسی در هر کدام از مراحل آسیب‌شناسی به تفسیر زیر مشخص شده‌است:

مرحله اول: شناخت وضعیت مطلوب

منظور از وضعیت مطلوب، وضع مورد انتظار و پیشنهاد موضوع است که باید به‌گونه‌ای تعریف شود که اهداف را برآورده

ب. سطح مطلوب در حوزه زیبایی‌شناسی (منش و ذائقه): انسان تمایلات زیبایی‌شناسانه خود را در وضعیت مطلوب در انتخاب‌ها و ساخته‌هایش دخالت می‌دهد که بخش مهمی از ادراک زیبایی یعنی ادراک معنا، نشانه‌ها و نمادها، مشخص‌کننده خصوصیات ارتباط مردم با یکدیگر از طریق فرهنگ، ساقه‌های تاریخی و خاطرات جمعی است و در بیشتر عملکردها و فرم‌های آشنا انتقال می‌یابد (امین‌زاده، ۱۳۹۴: ۹۹). درواقع این ادراکات و تمایلات زیبا‌شناختی متفاوت، سبک‌های زندگی متنوع را ایجاد می‌کنند؛ ادراکاتی ناشی از منش که پیامد جایگاه فرد در جامعه به فراخور Bourdieu, 1984: 173) لذا ذائقه و سلیقه از عوامل تأثیرگذار در تولید آثار هنری، در سطح مطلوب است؛ چراکه مردم در تجارت روزانه خود، اجزای طراحی‌شده را تجربه می‌کنند و بهطور ناخودآگاه حواس خود را برای حساسیت‌های زیبایی آموزش می‌دهند. درواقع آن بخش از زیبایی که به سلیقه مربوط است، آموختنی است و تجربه آثار و محصولات فرهنگی و هنری، همچون دستبافت‌های امکانی برای ارتقا و یا تغییر سلایق زیبایی‌شناسی فراهم می‌کند که بر وضعیت فرمی و محتوایی خود آن نیز تأثیر می‌گذارد؛ یعنی از طرفی استعدادهای خلاق بافت‌های توسعه و تولید کننده را تحت تأثیر قرار می‌دهد و از طرفی نیز حجمی از بافت‌های تابع نوعی مدگرایی می‌شود و آثاری به میدان قدرت راه پیدا می‌کنند که ویژگی‌های دکوراتیو دارند و یا یک شهرت نشانه‌ای از ذوق هنری دارند اثر محسوب می‌شود (Vazquez, 1973: 84).

مرحله دوم: شناخت وضعیت موجود

منظور از وضع موجود، حالت فعلی موضوع و نمونه‌ای از به‌چالش کشیدن وضع آن است؛ یعنی آنچه در محیط پیرامونی ما می‌گذرد، تا نقصان‌ها، معایب و کمبودها در جهت توجیه یک برنامه بهبود‌دهنده استفاده شوند. بر این اساس می‌توان گفت در حال حاضر دستبافت‌های عشاير بختیاری به دلیل نبود شناخت کافی (همان‌که بوردیو نیز به لزوم وجودش در مورد چیزها برای پذیرش جامعه و ورود به زندگی اشاره می‌کند)، تغییرات زمینه‌ای و جایگزینی شیوه‌های جدید مصرف، با چالش تمایل اجتماعی مواجه‌اند؛ به عبارتی میدان هنری این محصولات در وضعیت موجود، از استقلال نسیی برخوردار نیست و رقابت همچنان به

الف. سطح مطلوب در حوزه کاربرد (صرف): انسان یک موجود مصرفی است؛ یعنی برای بقا، به غذا، سرپناه، لباس و ... نیاز دارد؛ اما به جز این‌ها به مصرف‌هایی فراتر از تأمین بقا احتیاج دارد؛ مصرف‌هایی از نوع فرهنگی که مثلاً از یک شیء برای لذت یا برای ایجاد تمایز جایگاهی و یا رهایی از شرایط، استفاده می‌شود. بوردیو نیز مصرف‌کننده‌شدن را نیازمند به وجود آوردن ناخودآگاه و ذخیره‌ای مناسب از نمادهای فرهنگی و نه صرفاً فرآیندی زیست‌شناختی می‌داند (Story, 1999: 255). درواقع کاربرد یا صرف، زمانی در وضعیت مطلوب است که مصارف از نیازهای اولیه به کاربردهای درمانگر، فراغتی، خودنمایانه و ... تبدیل شوند و کاربرد یک محصول به لحاظ اجتماعی و زمینه‌ای، بازتابی از هنجارها و ارزش‌های فرهنگی که ویژگی گروهی از افراد جامعه را شکل می‌دهد، باشد (باکاک و تامپسون، ۱۳۹۱: ۱۷۱)؛ یعنی اگرچه در ابتدا کاربرد آثار فرهنگی همچون دستبافت‌های، می‌تواند فعالیتی اقتصادی تصور شود؛ اما در سطح مطلوب امری فراموشی است و مردم فقط ظاهر فیزیکی آن‌ها را مصرف نمی‌کنند؛ بلکه در تعاملات اجتماعی، آن‌ها را به عنوان عنصری فرهنگی به کار می‌گیرند که در قالب زندگی سهم بسزایی در تمایز بر عهده دارند و در جامعه‌ای که افراد تشویق می‌شوند از اثر یا محصولی استفاده کنند و آن را در چرخه کاربری حفظ کنند، این رفتار اجتماعی نوعی راهبرد فرهنگی تلقی می‌شود. درواقع مصرف و بهویژه مصرف فرهنگی ابزاری برای تولید فرهنگی، مبارزه‌های اجتماعی، مشروعیت‌سازی و چیزی بیش از برآوردن خواسته‌های زیستی است؛ چراکه در گیر تولید و بازتولید جامعه است (Story, 1999: 255). زندگی معاصر نیز نشان می‌دهد که جامعه در وضعیت مطلوب، استعداد مناسبی برای تغییر از طریق "کاربرد و مصرف فرهنگی" دارد. در این میان دستبافت‌های عشاير بختیاری به عنوان شکل جدیدی از مصرف فرهنگی در اعمال قدرت و حتی مقاومت به میدان نیاز دارد؛ میدانی که گاه از طریق مصرف در زندگی و گاه از طریق تعدی به مصارف هنری ایجاد می‌شود؛ لذا در سطح مطلوب استفاده از بسیاری از کالاهای فرهنگی و هنری چون دستبافت‌های، جغرافیایی مصرف خاصی ندارند؛ بلکه فرهنگ یک جامعه، آن محصولات را بر اساس تمایلات خود به کار می‌گیرد و در جهت حفظ و دوام آن گام برمی‌دارد.

آن اشاره دارند، به خودی خود در نقش کاربردی دست بافت‌های بختیاری اولویت واقع شده است و مسائلی ناشی از تغییر دائمی (کدهای ۱۴، ۱۲ و ۸)، عرصه‌های زندگی معاصر، جهانی شدن و مد تبدیل به چالش‌هایی در این زمینه شده است. هم‌چنین نوع محصولات، حس چه‌کسی بودن و جایگاه اجتماعی خاص را در وضعیت موجود جامعه شکل داده است (کدهای ۱۰ و ۹)، چنان‌که بوردو نیز اشاره دارد که مصرف چون نظامی از نمادها و نشانه‌ها مطرح است و کارکردهای بختیاری نیز به فراخور نگاه سنتی یا نوگرای دارد. دست بافت‌های بختیاری نیز به فراخور نگاه سنتی یا نوگرای مصرف‌کننده، به میزان متفاوتی از آن برخوردار بوده است (اکثر مصرف‌کنندگان). علاوه بر این، همخوانی‌نداشتن کاربری این دست بافت‌ها با نیازهای امروزی و گرایش به سمت محصولات مشابه وارداتی با ویژگی‌های بهتر و موردنیاز جامعه، موجب کاهش استفاده حتی در میان قشر تولیدکننده شده است (کدهای ۲۲، ۲۱، ۲۷، ۲۳ و ۳۳).

سرمایه‌های دیگر کشیده شده است و یا در اسکال مختلف ارزشی و هنجاری میان سبک‌های مختلف زندگی در معرض استحاله قرار گرفته است. البته این استحاله نمی‌تواند آن‌ها را از معنا تهی کند؛ اما قادر است زمینه تمایل اجتماعی یا عدم میل به آن‌ها را فراهم کند که در دو حوزه کاربرد و زیبایی‌شناسی قابل پیگیری است: الف. سطح موجود در حوزه کاربرد (مصرف): سبک زندگی از طریق عادت‌های ویژه‌ای که با تجربه و یا آموزش رسمی و غیررسمی شکل می‌گیرد، به صورت دائمی و نوع مصرف افراد در جامعه نمود پیدا می‌کند و به نوعی تجسم الگوهای مصرفی افراد می‌شود (طلایی و دیگران، ۱۳۹۳: ۴۵). درواقع با فعالیت‌های آموزشی، انتقال یا تلقین فرهنگ و سبک زندگی در بلندمدت رخ می‌دهد و در این مدت، این فرهنگ به صورت عادت‌واره یا منش که محصول درونی کردن اصول و ارزش‌های فرهنگی است در فرد جا می‌افتد و نوع مصرف فرد را تعیین می‌کند (Bourdieu & Passeron, 1970:47). امروزه این محور قرارگرفتن سبک زندگی، همان‌گونه که هر چهار گروه مصاحبه‌شونده به طرق مختلف به

جدول ۴: وجه کاربردی دست بافت‌های عشاير بختیاری در وضعیت موجود (نگارندگان: ۱۳۹۹)

نمونه‌ها	اصحاب‌نظران	صرف‌کننده	کاربرد	عرضه‌کننده	تولیدکننده	نمایه‌بود
						ارتباط با مفاهیم بوردو
						مفهوم
سبک زندگی	تغییر در سبک زندگی	یک‌جانشین‌شدن بیشتر عشاير	کدهای ۳۲، ۳ و ۷	اصحاب‌نظران	کاربرد	
		تقلیل تعداد عشاير معاصر، کاهش تمایل به زندگی عشايری و کوچنشینی، گرایش به نوع زندگی امروزی	کدهای ۴، ۲ و ۵			
		تغییر در سبک انتقال و نحوه کوچ عشاير	کدهای ۴، ۱ و ۵			
		تغییر نیاز در کاربرد بافت‌ها، توجه به مادیات و دوری از سادگی	کدهای ۱، ۵ و ۷			
منش	تحول در سلیقه، جایگاه اجتماعی	وابسته‌بودن کاربرد بافت‌ها به سلیقه سنتی یا نوگرا	کدهای ۸	اصحاب‌نظران	صرف‌کننده	
		نداشتن جایگاه و جنبه اجتماعی در زندگی حاضر	کدهای ۹ و ۱۰			
قریحه	تغییر در نگرش	نگرش متفاوت درخصوص کاربرد دست بافت‌ها وجود یک تصویر ذهنی جدید از آن‌ها برای زندگی معاصر	اکثر مصرف‌کنندگان	اصحاب‌نظران	صرف‌کننده	
		بی‌علاقگی در استفاده از دست بافت‌ها	کدهای ۱۶، ۱۷ و ۲۰			
صرف	تحول در نیازها و نبود برنامه و استراتژی	کمیاب‌بودن دست بافت‌های اصیل	کدهای ۲۳ و ۲۶	اصحاب‌نظران	کاربرد	
		محدودشدن نیازها به استفاده از بافت‌ها در زندگی حاضر	کدهای ۲۳ و ۲۵			
		وابسته‌شدن زندگی به وسایل دنیای معاصر، واردات بافت‌ها و لوازم	کدهای ۲۲، ۲۳ و ۳۱			
		موردنیاز معاصر از کشورهای دیگر	کدهای ۲۷، ۲۳ و ۳۳			
		افراش چشم و هم‌چشمی و تنوع طلبی در خرید کالاها	کدهای ۲۹ و ۳۰			
		غلبه نقش حسی بافت‌ها بر نقش دکوراتیو و عملکردی	کدهای ۳۳، ۲۴ و ۳۴			
		نیوادستریتی موقعيت‌یابی در مقایسه با کالاهای دیگر مانند بر جسته کردن مزیت‌های نسبت به سایر کفپوش‌ها یا محصولات دیگر کشورها	کدهای ۲۲ و ۲۳			

از آن‌ها با حداقل خصایص زیباشناصانه می‌توانند تحت تأثیر مُدگرایی حاکم بر بازار خرید و فروش قرار گیرند و یا با خلاقیت و تمایل به تولید آثار مناسب با سلیقه مشتری روبه‌رو باشند و بهنوعی بازتاب‌دهنده تقابل سلیقه خالق آن و مشتری شوند (کدهای ۱۶، ۱۹ و ۲۰). به همین جهت است که بوردو نیز اشاره دارد که به ازای هر سطحی از موقعیت‌ها، سطحی از ذاته‌ها وجود دارد و به وسیله‌ی این سلیقه‌ها و ظرفیت تکثیر‌کننده آن‌ها مجموعه‌ای از خصلت‌ها به وجود می‌آید (۱۳۸۰: ۸۴). اگرچه "احساس" ناشی از این عناصر زیبا، در نظر گرفته می‌شود؛ اما به همان میزان رنگ، شکل و در کل ملاحظات محدود به ظاهر هم اهمیت می‌یابد که در این بافت‌ها در تنوع بالایی قرار دارد؛ اما هنوز نتوانسته‌اند مناسب با سلیقه مشتری و با حفظ اصالت‌ها در راستای مد و تقاضا از این خصوصیات استفاده کنند (کدهای ۸، ۱۱ و ۱۲). این خود مستلزم توجه به جزییات، اصلاحات ظاهری و موقعیت‌یابی مناسب با نیاز جامعه امروز است تا موجب لذت احساسی و رضایت فرهنگی شود (جدول ۵). بر این اساس تا زمانی که تولید‌کنندگان در حکم کنشگران میدان به نقش ساخت‌دهنده خود عمل نکنند و قدرت لازم را برای تأثیر بر منش مصرف‌کنندگان به مثاله کنشگران خارج از میدان نداشته باشند، دست‌بافت‌ها جذابیت و توان لازم برای به دست آوردن میدان را ندارند.

با توجه به نگرش‌های ذکر شده در جدول بالا، می‌توان دریافت در زندگی معاصر، افراد در یک فرهنگ رقبه‌ی زندگی می‌کنند که ارزش‌ها و نیازهای آن‌ها در مقایسه با یکدیگر و در سطحی بالاتر با مصرف‌های مشابه تعیین می‌شود؛ درنتیجه در این حالت، چشم‌وهم‌چشمی از یکسو و نیازهای جدید از سوی دیگر بروز می‌کنند. همه این عوامل در وضعیت حاضر همچون معیارهایی برای مصرف محصولات و آثار فرهنگی و هنری در میان مردم توجیه و موجب کاهش سطح مصرف محصولاتی چون دست‌بافت‌های بختیاری می‌شود؛ مصرفی که بهشت با سازه‌های مبتنی بر "سلیقه"، "ذائقه"، "کاربرد" و "لذت" در زندگی معاصر صورت‌بندی شده‌است و لازمه کارکرد صحیح این میدان هنری به شمار می‌رود.

ب. سطح موجود در حوزه زیبایی‌شناسی (ذائقه و منش): بسیاری از آثاری که امروزه کاملاً شخصی و بدون چون و چرا در حیطه آثار هنری معرفی می‌شوند، حاصل اعمال نفوذ و سلیقه مستقیم سفارش‌دهنده آن بوده‌اند (باغبان ماهر و جهانگرد، ۱۳۹۴: ۲۰) که این نکته در خصوص هنرهای سنتی مانند بافت‌های عشايری به موجب خصایص کارکرده‌شان کمتر نمود پیدا می‌کند؛ چراکه این بافت‌ها همواره بازتولید و تکثیر نقوش و رنگ‌های سنتی بوده (کدهای ۱، ۵ و ۶) و دارای کارکرد و ارزش تجسمی و نمادین است؛ اما امروزه در قبال دغدغه‌های زیبایی‌شناسی حساسیت بیشتری وجود دارد و بسیاری

جدول ۵: وجه زیبایی‌شناسی دست‌بافت‌های عشاير بختیاری در وضعیت موجود (نگارندگان: ۱۳۹۹)

ارتباط با مفاهیم بوردو	مفهوم	وضعیت موجود	اصحابه‌شونده	نمونه‌ها	
منش	تعصب و تأکید بر تکرار	تقلیل هویت اصلی رنگ‌ها در بافت‌های بختیاری	کدهای ۳ و ۷	تولید‌کننده	زیبایی‌شناسی
		به کارگیری رنگ‌های تند و شاد، ناهمخوان‌بودن رنگ‌ها و نقوش با سلایق دیگر مناطق جامعه معاصر	کدهای ۴ و ۵		
		تمایل به تکرار نقوش و رنگ‌های خاص	کدهای ۱، ۵ و ۶		
ذائقه	تغییر و تحول در پسندهای سلایق	ترکیب نقش و رنگ بافت‌های با دیگر سبک‌ها در بافت‌های جهادی، کم‌توجهی به ایجاد بافت‌هایی با دامنه سلیقه‌های مختلف	کدهای ۱۱ و ۱۲	عرضه‌کننده	
		استقبال از رنگ‌های ملایم‌تر مناسب با سلیقه امروزی؛ مانند بافت‌های چالشتر	کد ۱۴		

صرف	تحول در نوع به کارگیری عناصر زیبایی‌شناسی در ابعاد مختلف زندگی	کم‌توجهی به وجه زیبایی بافت‌ها برای استفاده در دیگر محصولات، تمايل به بافت‌هایی با دامنه متتنوع رنگ، نقش و همخوان با دکوراسیون	کدهای ۱۹، ۱۶ و ۲۰	صرف کننده	زیبایی‌شناسی	
		مذکرایی و الگوپذیری از محصولات بیگانه	کدهای ۱۵، ۱۷ و ۲۱			
سبک زندگی و صرف	- نیاز به خوانشی جدید - تحول در دکوراسیون‌های سنتی و معاصر - نبود موقعیت‌یابی وجه تزیینی و کاربردی عدم همنشینی توأم‌ان اصالت و سلیقه	تنوع بالا در ترکیب‌بندی	کدهای ۲۲، ۲۷ و ۳۰	صاحب‌نظران		
		نبود روحیه جسوارانه در به کارگیری رنگ‌های امروزی در نقوش، بی‌توجهی به قدرت نهفته در طرح بافت‌ها	کدهای ۲۴ و ۲۵			
		هم‌خوانی طراحی داخلی معاصر بالگوهای غربی	کدهای ۲۳ و ۲۶			
		نبود موقعیت‌یابی در زمینه‌هایی مانند طراحی در دکوراسیون‌های سنتی، تزیین غالب ساختمان‌های منطقه و یا مکان‌های خاص (گچبری و اجرای کناف)	کدهای ۲۳ و ۲۴			

امکانات برای بررسی آسیب‌ها و توان کاهش آسیب‌پذیری‌ها امکان‌پذیر می‌شود (مشهدی و امینی ورکی، ۱۳۹۴: ۷۴). از این‌رو در این مرحله بر اساس داده‌های به دست آمده در مراحل قبل، به بررسی مقوله‌های اصلی ضعف، به تهديد که می‌تواند باعث ایجاد یا افزایش آسیب‌پذیری در میدان دست بافت‌های عشاير بختیاری شود پرداخته شده است.

مرحله سوم: شناخت آسیب‌ها

آسیب نتیجه وضعیتی است که تهدید به وجود می‌آورد؛ هرچه احتمال وقوع تهدید بیشتر باشد میزان آسیب نیز افزایش می‌یابد. درواقع بررسی و شناخت تهدیدات شرط اول و الزامی برای پی‌بردن به ناتوانی‌ها و توانمندی‌های است که بی‌توجهی در این خصوص آسیب‌های جبران‌ناپذیر را به وجود می‌آورد و پس از روشن شدن تهدید است که شرایط و

جدول ۶: آسیب‌شناسی دست‌بافت‌های عشاير بختیاری (نگارندگان: ۱۳۹۹)

آسیب	تهديد	مفهوم اصلی	حوزه
آسیب خطرنак از بین رفتن کاربردهای کمی و کیفی بافت‌ها	بی‌اعتنایی به ارزش‌های کاربردی بافت‌ها	کاهش گرایش به مصرف دست‌بافت‌ها افزایش گرایش به محصولات صنعتی غربی تنوع طلبی در مصرف موقعیت‌یابی نکردن در مورد استفاده‌های خاص از دست‌بافت‌ها	کاربرد
آسیب بحرانی تزلزل در ارزش‌های فرهنگی و زیبایی‌شناسی بافت‌های قومی	تغییر دائمی مصرف کننده به نفع فرهنگ بیگانه	کمرنگ شدن وجه زیبایی‌شناسی بافت‌ها مطلوبت‌داشتن با وجوده زیبایی‌شناسی زندگی معاصر غلبه بعد حسی نسبت به عناصر ظاهری فاصله‌داشتن با پسند و سلیقه مشتری	زیبایی‌شناسی

پیاده‌سازی راهکارهای استاندارد را دشوار می‌سازد (مشهدی و امینی ورکی، ۱۳۹۴: ۷۱). از این‌رو در آسیب‌شناسی محصولات فرهنگی و هنری همچون دست‌بافت‌های عشاير بختیاری، همواره باید حوزه‌های مشخصی چون کاربرد و زیبایی‌شناسی وجود داشته باشد تا شکل‌گیری یک نگاه چندبعدی برای بهره‌مندی از آن‌ها را میسر سازد. به همین منظور سعی شد ابتدا کاربردی‌ترین راهکارهای به دست آمده از مصاحبه‌ها مدنظر قرار گیرد.

راهکار برای رفع آسیب‌ها

با توجه به انعطاف‌پذیری و نظاممندی بی‌قاعده سبک زندگی، بسیاری از روش‌های موجود، راهنمایی‌های درست در خصوص چگونگی اعمال یک رهیافت برای حل مشکلات و ایجاد معیارهای قطعی برای سنجش عملکرد ندارند؛ چراکه ارزیابی آسیب‌پذیری از یک بخش زیرساختی به بخش دیگر و از زمانی به زمان دیگر متفاوت بوده و فعالیت‌های برخی پدیده‌ها پراکنده است که

جدول ۷: کاربردی ترین راهکارهای به دست آمده (نگارندگان: ۱۳۹۹)

راهکار	مصاحبه‌شونده	حوزه
توجه به ایده‌های کاربردی نو	اکثر مصاحبه‌شوندگان	کاربرد
شناسخت ذاتیه بازار هدف و معیار قراردادن کاربرد محصولات متناسب با قابلیت آنها	کدهای ۲۴ و ۲۳	
ایجاد زنجیره‌ای کارآمد مختص به این محصولات و عناصر کاربردی آنها	کدهای ۸، ۹، ۱۲ و ۱۳	
ارزش‌دهی به استفاده از بسترهای فرهنگی و هنری سنتی؛ مانند "طرح و نقش" در ابعاد مختلف زندگی معاصر از طریق رسانه‌ها	کدهای ۲۲، ۲۳، ۲۴ و ۳۱	
ایجاد تنوع در رنگ و رنگبندی متناسب با بازار تقاضا	کدهای ۲۱، ۱۸، ۱۲ و ۱۰	زیبایی‌شناسی
ایجاد تعامل با افراد فعال در حوزه‌های طراحی و وجوده زیبایی‌شناسی متناسب با سلیقه مشتری	کدهای ۲۵، ۱۶، ۱۳ و ۱۲	

منظوری خاص موجب می‌شود تا آن‌ها محملي برای تجلی ترکیبی از ترجیحات و خواسته‌های همه اشاره جامعه باشند و میدان قدرت را دوباره به دست آورند؛ پس می‌توان ضمن حفظ کاربردهای قدیمی، از اجزایشان در طراحی‌های جدید هم استفاده کرد و بدین منظور چند مرحله قابل توجه است:

۱. شناسایی تراوشتات ذهنی و نوآورانه متناسب با نیاز و سلیقه بازار و کاربردهای امروزی، ۲. انتخاب ایده‌های عملی تر و در عین حال توانا در تغییرات و پیشرفت دائمی، ۳. نگاه بازاری و تجاری به ایده‌ها در جهت تولید یک محصول جدید یا بهبود محصول موجود، ۴. بررسی نقاط ضعف و مثبت کالاهای مشابه ایده‌های داده شده و ۵. ایجاد الگوی اولیه از ایده، تا معرفی اولیه از کاربری جدید باftehه یا عناصر آن صورت پذیرد و بتوان بازار یا سرمایه‌گذاران این حوزه را جذب کرد و ایده‌ها را به مرحله عملی تولید و ورود به بازار رساند و در عین حال حق مالکیت معنوی آن‌ها را حفظ نمود. از این‌رو ایده‌های دارای قابلیت، به دو گروه: الف. در جهت کاربری جدید برای محصولات موجود (تصاویر ۱ تا ۱۷) و ب. بهره‌گیری از دست‌بافته‌ها و عناصر تزئینی آن‌ها در تولید محصولات کاربردی جدید (تصاویر ۱۸ تا ۲۴) تقسیم شده‌اند که هر کدام می‌توانند از حیث کاربرد به مفهوم مصرف، کاربرد به مفهوم تزیین و یا هر دو حالت کاربردی در نظر گرفته شوند (جدول ۸).

هر یک از این عرصه‌ها الزاماتی را وارد کرده است که تعارض و گستردگی بین حوزه‌ای از یک طرف و مقاومت در برخی ساختارهای تکراری و غیر خلاق از طرف دیگر، انتخاب راهکار را ملزم به تحلیل می‌کند.

تحلیل راهکار در حوزه کاربرد

دست‌بافته‌های عشاير بختیاری در صورتی که در حوزه مصرف عمومی امروزی قرار بگیرند، به واسطه‌ی خلاقیت افراد در هنگام مصرف و تولید، در کنار معنای اولیه خود، نوعی کاربرد و معنای جدید به دست می‌آورند که به خوبی می‌تواند نشانگر خلاقیت تولیدکننده، مصرف‌کننده، انعطاف‌پذیری عرصه مصرف، کاربرد و اهمیت مصرف‌کننده در این بafته‌ها باشد.

تصویر ۱: کاربرد گلیم و سفره به عنوان رومیزی (هیلیارد، ۱۳۹۳: ۸۲)

ایجاد تمایز از طریق اصلاح یا تغییر خاص برای کارکرد و

جدول ۸: ایده‌های کاربردی (نگارندگان: ۱۳۹۹)

گروه	دست بافته	ایده کاربردی	مصرف	تزیین
اول	تاقه، جوال	دیوارکوب	✓	✓
	خورجین	محل نگهداری روزنامه در کنار مبل	✓	
	گلیم، مفرش	چمدان مسافرتی	✓	
	توبیره	تاشک مبل، بالشت	✓	
	وریس، بندهای آویز	دستبند، زیورآلات تزیینی، جداسازی فضا	✓	✓
	سفره	رومیزی	✓	
	گلیم، حاجیم	رومبلی، روتختی	✓	
		پارچه لباس	✓	
دوم		پارچه مبلمان	✓	
		پارچه پرده	✓	
		پارچه کیف و کفش	✓	
		کفپوش	✓	
	نقوش و عناصر تزیینی	طراحی بدن مخصوصات کاربردی مانند وسایل دکوری	✓	✓
	تمامی دست بافته‌ها	سرامیک و کاشی	✓	
		کاغذدیواری	✓	
		صنعت خودروسازی	✓	
		تزیینات منظر شهری	✓	
		المان‌های فضای سرپوشیده و دکوراسیون داخلی	✓	

تصویر ۲: کاربرد دست بافته‌ها به عنوان کوسن (هیلیاردد، ۱۳۹۳: ۸۳)

تصاویر ۴، ۵ و ۶: کاربرد گلیم و گبه در تولید مخصوصات کاربردی جدید (سایت ۱)

تصویر ۳: کاربرد تاقه به عنوان دیوارکوب (نگارندگان: ۱۳۹۹)

تصاویر ۷ و ۸: کاربرد جاجیم و گلیم در تولید میز و صندلی (سایت‌های ۲ و ۳)

تصاویر ۱۵، ۱۶ و ۱۷: کاربرد بافته‌ها در تولید محصولات کاربردی جدید (سایت ۷)

تصاویر ۹ و ۱۰: کاربرد گلیم در تولید مبلمان (سایت‌های ۵۴ و ۶)

تصاویر ۱۸، ۱۹ و ۲۰: کاربرد نقش چوقا در تولید محصولات کاربردی جدید (سایت‌های ۹۸ و ۱۰)

تصاویر ۱۲، ۱۳ و ۱۴: کاربرد بافته‌ها در تولید محصولات کاربردی جدید (سایت ۷)

تصاویر ۲۱ و ۲۲: کاربرد نقش گلیم در تولید محصولات کاربردی جدید (سایت‌های ۱۱ و ۱۲)

در جهت شکل‌گیری کیفیات زیبایی‌شناسی متوازن جدید،^۵ ترکیب عناصر سنتی بافت‌ها و عناصر متعدد به عنوان "نوعی مُد و امری وحدت‌ساز"، در جهت تعهد به استمرار مصرف و کیفیات بصری حاصل از آن‌ها در جامعه امروزی.

نتیجه‌گیری

به طور کلی با توجه به ظهور شکل، کاربرد و بیانی متفاوت در همه هنرها و صنایع، برای رشد، توسعه بافتگی و بروز رفت از آسیب دست‌بافت‌های کاربردی عشاير بختیاری در سبک زندگی معاصر، حضور و ارتباطی متفاوت با مخاطب در حکم کنشگر این میدان لازم و ضروری است و میزان مصرف دست‌بافت‌ها به عنوان سرمایه فرهنگی با مؤلفه‌های کاربرد و زیبایی‌شناسی (ذائقه هنری)، به متابه نشان‌دهنده منش افراد، در ارتباط مستقیم قرار می‌گیرد. به‌واقع میدان این هنر از یکسو بر منش افراد تأثیر می‌گذارد و از سوی دیگر منش افراد، خصوصیات میدان را تعریف می‌کند؛ همان‌گونه که بوردیو نیز فرهنگ مصرف را ریشه در منش و ذائقه هر فرد می‌داند و شاخص سرمایه فرهنگی را به عنوان ساختار و عامل تأثیرگذار معرفی می‌کند. با در نظر گرفتن نقش سرمایه فرهنگی در سبک زندگی، دست‌بافت‌های کاربردی عشاير بختیاری به عنوان سرمایه‌های فرهنگی عینی شده، اهمیت بیشتری می‌یابند و بر مبنای نظریه میدان بوردیو، دو گروه درون این میدان قابل تشخیص است: ۱. گروه ناب یا افرادی که بافت‌ها را از منظر یک هنر می‌نگرند و به عنوان سرمایه نمادین بر آن‌ها تأکید می‌ورزند و ۲. گروه وابسته که بافت‌ها را یک حرفة می‌بینند و بر موقوفیت در فروش یا کسب سرمایه اقتصادی تمرکز دارند؛ لذا نیاز به یک گروه سوم است که با تلفیق طرح‌ها و خصوصیات دو گروه مذکور، میدان قدرت را به دست گیرد و کسب و کاربرد دست‌بافت‌ها به عنوان سرمایه فرهنگی و در عین حال کالایی مصرفی را ممکن سازد. به‌واقع این قطب سوم از منظر سرمایه فرهنگی بر دست‌بافت‌ها تأکید دارد و با توجه به عدم تطابق کاربردی آن‌ها با معیارهای پذیرش در بازارهای هدف و عدم تطابق وجوده زیبایی‌شناسی با سلیقه و پسند دنیای امروزی، به دنبال شکل‌ها و شیوه‌های متفاوت و جدیدی است تا توانان جایگاه هنری و مصرفی را به دست آورد.

تصاویر ۲۳ و ۲۴: کاربرد نقش بافت‌ها در تولید محصولات کاربردی جدید (سایت‌های ۱۳ و ۱۴)

تحلیل راهکار در حوزه زیبایی‌شناسی

انسان امروزی با تغییر خلاقانه و واجد معنای عناصر زیبایی‌شناسی دخیل در سبک زندگی خود، تصویرهای متفاوتی از ارزش‌ها، گرایشات و الگوهای دیداری خود می‌سازد، الگوهای نوینی که بر پایه تمایلات سبک زندگی، استوار می‌شوند؛ از جمله این الگوها، محصولات فرهنگی و هنری هستند که بسیاری از آن‌ها دارای ارزش زیبایی‌شناسی هستند؛ اما این ارزش زمانی مصدق می‌یابد که یک محصول جذاب‌تر از سایرین به نظر برسد. در این شرایط خریدار ممکن است به‌طور ناخودآگاه ارزش زیبایی بالاتری برای محصول در مقایسه با رقبای آن قائل شود؛ حتی اگر سایر ویژگی‌های آن‌ها یکسان باشد و همین موجب تمایل و انگیزه فرد در انتخاب و استفاده از آن می‌شود. از عمدۀ ترین عناصری که امروزه در محصولات فرهنگی و هنری چشم را درگیر خود می‌کند نقوش و رنگ‌ها هستند؛ تا جایی که بهره‌گیری از تکرار نقوش، رنگ‌های خاص و یکنواخت موجب می‌شود اشتیاق نسبت به این عناصر کاهش یابد، اگرچه تکرار به‌خودی خود در یک محصول فرهنگی و هنری زننده نیست، می‌تواند کسل‌کننده و ناسازگار با پسند و سلیقه‌های معاصر باشد. درواقع «سنت دوام‌پذیر الزاماً الهمابخش و خمیرمایه آفرینندگی است؛ اما با تکرار، ملال‌آور و موجب رمیدگی خاطر می‌شود» (ستاری، ۱۳۸۳: ۸۵). از این‌رو چند مرحله، مهم جلوه می‌کند: ۱. "خلاقیت" در استفاده از طرح و رنگ در دست‌بافت‌ها و محصولات مستخرج از آن‌ها، ۲. طراحی محصولات "با همراهی نشانی از ظرفیت‌های فرهنگی و هنری آن‌ها"، ۳. استفاده از عناصر زیبایی‌شناسی آن‌ها به عنوان "منبع الهامی بالقوه از سازه‌های اصیل و سنتی" برای ابداعات جدید، ۴. "ایجاد ارتباط بین تولیدکنندگان و طراحان داخلی"

- بینارشته‌ای، ص ۱۹ - ۳۰. باقی کودکانی، سکینه. (۱۳۹۷). آسیب‌شناسی پارچه‌های دستبافت ابریشمی و کاربرد آن در طراحی لباس؛ مطالعه موردنی چادرش ب ابریشمی رنگرزی شده با رنگینه‌های طبیعی شمال ایران. پایان‌نامه مقطع کارشناسی ارشد. رشته طراحی لباس و پارچه. دانشگاه علم و فرهنگ.
- باکاک، رابت؛ تامپسون، کنت. (۱۳۹۱). درآمدی بر فهم جامعه مدرن؛ اشکال اجتماعی و فرهنگی مدرنیت. مترجم: کاظم فیروزمند و دیگران. تهران: آگه.
- بوردیو، پیر. (۱۳۸۰). نظریه کنش؛ دلایل عملی و انتخاب عقلانی. مترجم: مرتضی مردیها. تهران: نقش‌ونگار.
- پرستش، شهرام. (۱۳۸۵). «صورت‌بندی میدان تولید ادبی در ایران معاصر». رساله دکتری، رشته جامعه شناسی نظری - فرهنگی، دانشگاه تهران.
- پرنده، سپیده. (۱۳۹۴). طراحی و ساخت مجموعه میلان خانگی با رویکرد احیای حضور دست بافت‌های ایرانی در زندگی روزمره. پایان‌نامه مقطع کارشناسی. رشته طراحی صنعتی. دانشگاه هنر اصفهان.
- تناولی، پرویز. (۱۳۸۰). دست بافته‌های روستایی و عشايری ورامین. تهران: انتشارات یساولی.
- _____؛ (۱۳۸۰). نمکدان؛ دست بافته‌های عشايری و روستایی ایران. تهران: نشر نظر.
- _____؛ (۱۳۷۷). تاچه‌های چهارمحال. تهران: انتشارات یساولی.
- _____؛ (۱۳۷۷). جل‌های عشايری و روستایی ایران. تهران: انتشارات یساولی.
- _____؛ (۱۳۷۰). نان و نمک. تهران: نشر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- جهانگیرفرد، مجید؛ سلمان، محسن. (۱۳۸۹). «آسیب‌شناسی طرح سامان‌دهی تعاوونی‌های روستایی و کشاورزی در بخش به کارگرفتن مدیران عامل تحصیل‌کرده». تعاؤن و روستا، شماره ۴ و ۵، ص ۳۷ - ۶۶.
- زاهدی، نازگل. (۱۳۹۳). کاربرد طرح‌ها و نقوش دست بافته‌های شاهسون در زندگی روزمره شهری. پایان‌نامه مقطع کارشناسی ارشد. رشته ارتباط تصویری. دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

در این زمینه برای خروج از آسیب‌ها و به دست آوردن دوباره قدرت در میدان، به ارائه نوآندیشی در قامت راهکار پرداخته شد که در جریان پژوهش ابتدا به ورود ایده‌های جدید در حوزه کاربرد، ذیل دو گروه: ۱. کاربری جدید برای محصولات موجود مانند: دیوارکوب، چمدان مسافرتی، تشک مبل، بالشت، رومبلی، روتختی، زیورآلات تریبینی، جداسازی فضا و غیره و ۲. بهره‌گیری از دست‌بافت‌ها و عناصر آن‌ها در تولید محصولات جدید مانند: پارچه مبلمان، پرده، لباس، سرامیک و کاشی، تزیینات منظر شهری، صنعت خودروسازی و ... اشاره شد که شاید اصلی‌ترین گام باشد و در نهایت مشتری‌مداری و ایجاد تمایز در حوزه زیبایی‌شناسی مطرح شد؛ به این اعتبار که در صورت بهره‌گیری متعادل و متوزن از عناصر زیبایی‌شناسی این بافته‌ها در کنار ذاته امروزی، به راحتی این عناصر با کیفیات مورد تقاضای جامعه هم‌خوانی و مطابقت پیدا می‌کنند و درنتیجه خصایص اصلی و ویژگی‌هایی که لازمه کارکرد صحیح یک میدان است را به دست می‌آورند.

منابع

- ابراهیمی ناغانی، حسین. (۱۳۹۳). «مقدمه‌ای بر زیباشناسی نقش و رنگ گلیم‌های عشاير بختیاری». نگارینه هنر اسلامی، شماره ۱۹، ص ۱۹ - ۳۹.
- اسپناني، محمدعلی. (۱۳۸۶). آسیب‌شناسی احیای طرح و نقش قالی‌های عشايری و روستایی. گلجام، شماره ۷-۶، ص ۵۲ - ۳۵.
- افروغ، محمد. (۱۳۹۷). «مطالعه ساختاری و محتوایی نمکدان‌های بختیاری با تأکید بر طرح و نقش». نامه انسان‌شناسی، شماره ۲۷، ص ۶۳ - ۹۳.
- امیراحمدیان، بهرام. (۱۳۸۷). پژوهشی درباره / یل بختیاری. تهران: آگاه.
- امین‌زاده، بهناز. (۱۳۹۴). /رزش‌ها در طراحی منظر شهری. تهران: دانشگاه تهران.
- باغبان ماهر، سجاد؛ جهانگرد، علی‌اکبر. (۱۳۹۴). «تحلیل جهت‌دهی اقتصاد به گفتمان هنری». در مجموعه مقالات همایش پژوهشی اقتصاد هنر ایران، به سفارش معاونت آموزش و پژوهش خانه هنرمندان ایران. تهران: انتشارات مطالعات

- Gombrich, ernst. (1960). *Art and Illusion:A study in the psychology of pictorial representation*. London: Phaidon.
- Story, john.(1999).*cultural consumption and everyday life*.Arnold publisher, London.
- Vazquez, adolfo sánchez. (1973). *Art and Society:Essay in Marxist Aesthetics*. London: Merlin Press.
- URL1: <https://farshonline.com/>
- URL2: <https://www.rugcherry.com/products/12645/%D9%85%DB%8C%D8%B2-%D9%88-%D8%B5%D9%86%D8%AF%D9%84%D-B%8C-%D9%BE%D9%86%D8%AC-%D8%AA%DB%8C%DA%A9%D9%87-%D8%B3%D9%86%D8%AA%DB%8C>
- URL3:<https://mobleseyed.com/%D9%BE%D8%A7%D8%BA%D9%86%D8%AC%D9%85%D8%A7%D9%84%D8%DB%D9%8C%D9%85%D8%A7%D8%AC%D9%85%D8%A7%D9%84%D8%AA%D9%81%D8%B1%D9%88%D8%B4%D9%8A%D9%8F%D8%A7%D9%87%D8%A8%D8%D8%B2/>
- URL4: <https://woodenmobl.com/tag/%D9%BE%D8%A8%D9%85%D8%A7%D9%84%D8%AC%D9%85%D8%A7%D9%84/>
- URL5: <https://www.chidaneh.com/blog/post/37460>
- URL6: <http://honaryab.com/product/%D9%85%D8%A8%D9%84%D8%AC%D8%A7%D9%84%D9%85%D8%A8%D9%84/>
- URL7:[http://modelo.blog.ir/1398/06/11/%DA%A9%DB%8C%D9%81-%DA%AF%D9%84%D-B%8C%D9%85%D8%AF%D9%84-%D8%AC%D8%A7%D9%85%D8%AF%D8%A7%D9%8D](http://modelo.blog.ir/1398/06/11/%DA%A9%DB%8C%D9%81-%DA%AF%D9%84%D-B%8C%D9%85%D8%AF%D9%84-%D8%AC%D8%A7%D9%85%D8%AF%D8%A7%D9%85%D8%A7%D9%8D)
- سوئنبرگ، ریچارد؛ گرانووتر، مارک. (۱۳۹۵). *جامعه‌شناسی اقتصادی*. مترجم: علی اصغر سعیدی. تهران: تیسا.
- طلایی، مرتضی؛ شریفی، سعید؛ رشیدپور، علی؛ شاه طالبی، بدری. (۱۳۹۳). *هویت، مسأله هویت و سبک زندگی*. تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- علوی، عباس. (۱۳۸۹). *نقش‌مایه‌های گبه در ایل بختیاری*. هنرهای تجسمی نقش‌مایه، شماره ۵، ص ۸۰-۸۵.
- فاضلی، محمد. (۱۳۸۲). *صرف و سبک زندگی*. قم: صبح صادق.
- کبیری، فرانک. (۱۳۸۸). *خورجین و گونه‌های مختلف آن در استان چهارمحال و بختیاری*. گل‌جام، شماره ۱۴، ص ۶۸-۵۱.
- کیانی، ندا. (۱۳۹۵). *مطالعه روابط ساختاری تاجه و نمکدان چهارمحال و بختیاری با رویکرد انسان‌شناسی هنر*. نامه انسان‌شناسی، شماره ۲۴، ص ۱۴۹-۱۲۹.
- کیانی، ندا؛ زکریابی کرمانی، ایمان؛ ابراهیمی علویجه، مهدی. (۱۳۹۵). «مطالعه مردم‌شناسی و ریس‌بافی عشاير بختیاري». پژوهش‌های ایران‌شناسی، شماره ۲، ص ۱۱۵-۱۳۴.
- گرنفل، مایکل. (۱۳۸۸). *مفاهیم کلیدی پیر بوردیو*. مترجم: محمد مهدی لبیبی. تهران: نقد افکار.
- مشهدی، حسن؛ امینی ورکی، سعید. (۱۳۹۴). «تدوین و ارایه الگوی ارزیابی تهدیدات، آسیب‌پذیری و تحلیل خطرپذیری زیرساخت‌های حیاتی». مدیریت بحران، شماره ۷، ص ۶۹-۸۵.
- هیلیارد، الیزابت. (۱۳۹۳). *آذین با فرش‌های ایلیاتی*. مترجم: کورش کریم‌شاهی. تهران: کلک سیمین.
- Bourdieu, pierre, Passeron,jean-Claude. (1970). *La reproduction. Eléments pour une théorie du système d'enseignement*. Paris, éd. Minuit
- Bourdieu, pierre. (1984). *Distinction:A social critique of the judgment of taste*. Routledge
- Bourdieu, pierre. (1995). *Haute couture and Haute culture. In sociology in question*.london,pp 132-138.

8%AF%DB%8C-%D9%88-%DA%A9%D-B%8C%D9%81-%D9%88-%DA%A9%D-9%88%D9%84%D9%87-%D9%87%D8%A7%D-B % 8 C - % D 8 % B 7 % D 8 % B 1 % D 8 % A D -%D A % A F % D 9 % 8 4 % D B % 8 C % D 9 % 8 5 -%D 8 % B 3 % D 9 % 8 6 % D 8 % A A % D B % 8 C -%D 8 % A F % D 8 % A E % D 8 % A A % D 8 % B 1 % D 8 % A 7 % D 9 % 8 6 % D 9 % 8 7

- URL8: https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTe_UwBY46TyW-toM_BWFpUmdJkSmdlHTFbPnQ&usqp=CAU&ec=45761791
- URL9: https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcREjgL1V9kr5wp6BEpPjP-0Zy_ieXI39awisA&usqp=CAU&ec=45761791
- URL10: https://storage.torob.com/backend-api/base/images/yx/_yx_-BchzzXv4BjaW.jpg
- URL11:https://40nama.com/index.php?id_product=13770&controller=product
- URL12: <https://galleryvenus.ir/fa/blog/show/prm/2422/%D8%B7%D8%B1%D8%A7%D8%AD%D-B%8C-%D9%85%D9%86%D8%B2%D9%84-%D8%A8%D8%A7-%D8%AF%DA%A9%D9%88%D8%B1%D8%A7%D8%B3%DB%D8C%D9%88%D9%86-%D8%B3%D9%86-%D8%A8%D8%A7%D8%AD%D-B%8C%D8%B1%D8%A7%D9%86%D8C.html>
- URL13: <https://www.chidaneh.com/blog/post/294758>
- URL14: <https://www.manzel.ir/product/%D9%BE%D8%B1%D8%A7%D9%86%D8%A8%D8%A7%D9%86%D8%B3%D9%86-%D8%A8%D8%A7%D8%AD%D-B%8C%D8%B1%D8%A7%D9%86%D8C-%DA%A9%D8%AF-k-5085/>

Analysis of Damages Related to Bakhtiari Nomadic Textiles in Contemporary Lifestyle Based on Pierre Bourdieu's Opinions

Neda kiani Ejgerdi¹, Iman zakariaee kermani², Soraya memar³

1- PH.D Student in Art Research, Faculty of Higher Research in Art and Entrepreneurship, Art University of Isfahan, Isfahan (responsible author)

2- PH.D , Asistent Professor, Faculty of carpet, Art University of Isfahan

3- PH.D ,Associate Professor of Social Sciences, Faculty of Literature and Humanities, Isfahan University, Isfahan

DOI: 10.22077/NIA.2021.3703.1361

Abstract

Applied hand-wovenes have always been one of the most important products of Bakhtiari tribes in Iran. The nomadic artifacts are regarded as the indigenous ethnic art, which is also important from the perspective of humanities and social sciences as a historical document and a different kind of art. Due to the current changes in nomadic lifestyle, which are mainly occurred due to cultural and social developments and the gap between tradition and modernity, reducing the scope of production and forgetting a large part of the textiles has become inevitable. Therefore, this paper, with the aim of pathology of applied hand-wovenes of Bakhtiari tribes, seeks to answer the main question: what are the imposed damages and obstacles to life and consumption of Bakhtiari hand-wovenes in today's lifestyle? The research methodology is descriptive-analytical and the authors benefited from the ethnographic research studies. Its approach is the sociology of art, emphasizing Pierre Bourdieu's theory of consumption and lifestyle, and in this regard, the authors used the theory of "field" and its related components. Data analysis was performed based on content analysis, and the model presentation was performed based on the conducted pathology. Non-probability sampling was performed with the participation of 34 manufacturers, suppliers, consumers and experts, and the information was collected by documentary and field methods. As a result, injuries are directly related to two areas of application and aesthetics (artistic taste), which is influenced by the character of individuals as actors in the field of weaving; as Bourdieu considers the culture of consumption to be rooted in the character and taste of each individual. Indeed, considering the role of cultural capital in lifestyle, in the case of applied hand-wovenes of Bakhtiari nomads, two groups of pure and dependent activists can be distinguished, which itself needs a third group in order to combine the characteristics of these two groups to be revived the glorious power of nomadic artifacts. Because the third pole from the perspective of cultural capital emphasizes the textures and due to their non-compliance with the criteria of acceptance in target markets and their aesthetic aspects with the tastes of today's world; it was looking for new ideas to achieve both artistic and consumption outcomes.

Key words: Bakhtiari nomads, hand-woven textiles, lifestyle, Pierre Bourdieu.

1 - Email: n.kiani@auui.ac.ir

2 - Email: i.zakariaee@auui.ac.ir

3 - Email: s.memar@ltr.ui.ac.ir